

Ed.

150. Frumvarp

til laga um bókasöfn prestakalla.

(Eftir 3. umr. i Nd.).

1. gr.

Stofna má bókasöfn fyrir prestaköll með bókaöfnum og bókaöfnum, svo sem nánar er tiltekið i lögum þessum.

2. gr.

Til bókaöfna prestakalla skulu einkum keyptar bækur guðfræðilegs og heimspökilegs efnis. Þó má og kaupa til safnanna almennar fræðibækur og úrvals skáldrit. Bókaöfnin mega þiggja bækur að gjöf, hvers efnis sem eru.

3. gr.

Nú vill sóknarprestur stofna eða auka við bókaöfn prestakalls síns. Skal hann þá fyrir júnílok ár hvert senda „bókaöfn prestakalla“ skrá yfir bækur þær, er hann óskar að fá i bókaöfnið, og greiða $\frac{1}{4}$ verðs þeirra innbundinna og flutningsgjalds fyrirfram.

4. gr.

Bókaöfn prestakalla skipa þrjú menn. Kys prestastefnan tvo þeirra og einn varamann, en kirkjumálaráðuneytið skipar einn mann, kunnan að smekkvisi og þekkingu á bókaöfnum. Nefndin skal kosin og skipuð til þriggja ára i senn og skiptir sjálf með sér störfum. Kostnaður við störf bókaöfnar greiðist af bókaöfnum.

Bókaöfn skal veita leiðbeiningar um val bóka, annast kaup á þeim og úrskurða um það, hvort bækur fullnægi skilyrðum 2. gr. Nefndin sker úr um það, hverjum skuli veita styrk til bókaöfna og hvaða bækur skuli kaupa af þeim, sem óskað er eftir, þegar umsóknir fara fram úr því, sem hámark ríkisstyrks leyfir.

Bókaöfn afskekkt prestakalla skulu ganga fyrir öðrum um styrkveitingar.

5. gr.

Nú hefir bókaöfn borizt beiðni um útvegum bóka samkvæmt 3. gr., og kemur beiðnin eigi i bága við fyrirmæli 2. greinar laga þessara. Útvegar hún þá bækurnar, en ráðuneytið ávísar bókaöfndinni, eða bókaöfn hennar, $\frac{3}{4}$ kostnaðar úr ríkissjóði, gegn því að bækurnar verði eign bókaöfns prestakallsins. Þó má ekkert ár verja meiru fé úr ríkissjóði i þessu skyni en 4 þús. kr. samtals.

6. gr.

Um leið og bókaöfn sendir presti bækur til bókaöfns prestakalls hans samkvæmt lögum þessum, sendir hún prófasti skrá yfir bæk-

ur þær, er bókasafninu þannig bætast. Prestar skulu árlega senda prófasti skrá um gefnar bækur. Skal prófastur gera aðalskrá um bókasöfn í prófastsdæminu, sundurliðaða eftir prestaköllum.

7. gr.

Þegar prestur hefir veitt móttöku bókum samkvæmt lögum þessum, skal hann rita á þær nafn prestakalls síns og skrásetja. Prófastur lögildir bók undir bókaskrá prestakalls, og ber honum á skoðunarferðum sínum að hafa eftirlit með því, að bækurnar séu vel varðveittar.

8. gr.

Bókasafn prestakalls skal geymt á heimili prests. Presti er skylt að vátryggja safnið gegn eldsvoða. Þar sem fleiri en einn sóknarprestur er í prestakalli, skal sá prestur varðveita bókasafnið, sem elztur er að embættisaldri, nema öðruvísi um semjast með prestum kallsins.

Nú er prestakall prestslaust, og gerir prófastur þá þær ráðstafanir, er þurfa þykir, til öryggis safninu.

Við prestaskipti skal fara fram úttekt á bókasafni prestakallsins, og gerir prófastur þá fráfarandi presti að greiða bætur fyrir, ef á vantar og kenna má vangeymslu hans.

9. gr.

Presti er skylt að lána sóknarbörnum bækur úr bókasafni prestakalls síns, sér að bagalaus. Lántakandi er skaðabótaskyldur, þegar bækur skaddast eða glatast. Útlánaskrá skal fylgja hverju bókasafni. Skal prestur leggja kapp á, að bókasafn prestakallsins verði söfnuðinum að sem mestum notum. Prestum er heimilt að lána hver öðrum bækur úr bókasöfnum prestakalla. Heimilt er og að skiptast á bókum úr bókasöfnum, þegar hlutaðeigandi prestar óska þess og bóka-nefnd samþykkir.

10. gr.

Prestum og próföstum er skylt að gefa þær skýrslur um bókasöfn prestakalla, notkun þeirra og varðveizlu, sem biskup fyrirskipar.